

דף לד:

א"ח סימן תט פ"ג

עין משפט א.ב.

ג. נתנו בראש הקנה הצומח מן הארץ אינו ערוכ, כיון שהם רכים ונוטים ליקטם ויתחייב הטאת גזרו בהם גם בבין השמשות, אבל אם הם רכים כמו ירק או תלושים ונעוצים ^ה והניח עליהם הרי זה ערוכ.

א"ח סימן תקיח פ"ג

עין משפט ד.

ט. י. בית שהוא מלא פירות מוכנים ונפרץ ^י, נוטל ממקום שנפרץ.

ה. משנה שם ל"ד, ואפי' גבוהין עשרה טפחים דאין עליהם רה"י או ברחבין ד' טפחים על ד"ט ופחותים מעשרה שאז נחשבין לכרמלית, אבל בקנה גבוה עשרה ורחב ד"ט הוי רה"י גמור ולא הוי ערוכ. מ"ב אות י"ד, ושם כתב דיש מלאכה דאורייתא בנטילתו ממנו.

ו. אפי' היה בבנין גמור מותר, וזו דעת הרי"ף והרמב"ם, וכתב הרמב"ן הטעם כיון שאין הפירות מוקצין מחמת עצמן ואינם בסיס לדבר האסור. מ"א ס"ק י"ד. ופירות מוכנים, היינו שאינם עומדים לסחורה ולאוצר דהו"ל מוקצה. ועיין בכה"ח בסי' תרצה באות מ'.

ז. ונפרץ ביו"ט, היינו מאליו או שפתח אותו העכו"ם לצורכו, אבל אם פתחו העכו"ם לצורך ישראל אסור עד הערב ובכדי שיעשו. כה"ח אות ס"ז.